

BÉTSI MAGYAR KURIR.

És

SOKFÉLE, TOLDALEKÜL.

Nr. Indült: Kedden, Augustus' 20-dikán, 1853. 15.

SPANYOL AMERIKA.

Frantzia hírlapok után Meocicóban, a' Spanyol felekezett, mellynek szándéka Santana Generált kitűrni, 's helyébe a' Mexicói thronusra egy Spanyol Hertzogot emelni, a' Papság segítségével, Santanától mársok katonát elidegenített, 's a' maga részére hódított, 's hogy tzélját minél nagyobb sikerrel elérje, a' fővárostól bizonyos távolságra lázzadást indított. Legelőbb is Don Ignacio Escalada Oberster Máj. 26 kán Moreliában lázzadt fel, 's a' mint magát kifejezte, a' Valás védelmére, és a' mostani Egyesület alkotványának fentartására fogott fegyvert. Ezt San Luis de Potosi egy Proclamatzió által tette közhírré. Kevéssel azután Arista Generál is, seregeivel Escaladába nyomult. A' Mexicói Vice Praesidens, Santana Generál Praesidenst, ki akkor távol volt, a' Fővárosba hívta: azomban az alatt Santanának tulajdon seregéből is egy osztály fellázzadt, de tsak hamar a' Város Commendánsa, a' polgári gárda, és a' nép által, engedelmességre kényszerített. A' lakosság, a' jelen alkotvány, és Santana mellett nyilatkozta ki magát. Majd ezután a' történet után Santana Generál ismét elútazott a' Provihtziai villongásoknak letsillapítására; a' midőn útközben Arista és Duran Generálok által elfogattatott, kik által a' tzukor ráfinériába hertzoltatván, halállal való fenyegetések között

arra akarták bírni, parantsolná meg Mexicónak, Pueblának, és Veracruznak, hogy magokat nékiek (Aristánnak, és Duránnak) adják meg, de a' mire a' Generál azt felelte volna: „Bár öljetek meg, Hazámat még sem árulom el.“

A' Pueblai Fő parantsoló Lemus Pedro, Jun. 13-kán költ következendő hirdetményt közöl a' lakosokkal: Eppen ma, reggeli 1 órakor érkezett meg a' Köztársaság Praesidense Generál Santana Ő Excellentiája, mi után kiszabadult a' Buena Vistai tömlötzből, hol az árulóktól, Urda és Morena tisztektől, őrizet alatt tartatott. Ő Excellentiája meg parantsolta, tennem azonnal közhírré megszabadulását, melly által a' Köztársaságnak jölette, és békessége helyre áll. A' Praesidens leginkább annak a' környülállásnak köszönheti megszabadulását, hogy Arago Generál, ki részén volt, tsak hamar elfogattatása után, az őszve esküdtek között egynéhányat kezesül, helyébe, a' tömlötzben hagyott.

FRANTZIA ORSZÁG.

A' Kereskedési Miniszter, Cortot Képfaragónál, egy óriási szabadság oszlopot rendelt meg, melly jövő esztendőben, Juliusi innepléskor, a' Pantheon kapulájára tétetik fel avvala' pompával, a' millyennel az idén Napoleo szobra a' Vendome piatzon felállítatott.

Dr Antommarchi megrkerte a Királyt, kívánna vissza Napoleon hamvait Angoly Országból, ö egy úttal ajánlja magát Sz. Helenából való elszállítására.

N A G Y B R I T A N N I A.

(Folytatás. A' Felső házban a' Zsidók emantzipatziójok mellett, és ellen tartott vitatások.) A' Londoni Püspök a' billt Alkotvány ellen valónak nyilatkozta. Igen bölts rendszabásnak tartja, hogy a' Nem Keresztyének ki vagnak rékesztve a' törvényhozásból. Valaki azt mondta, és igaz is, hogy törvénykönyvünkben semmi sints ezen kirekesztésről. De honnan van az? Onnan, mert az ellenkezőről még! tsak nem is álmodtak Eleink! Azt mondják, hogy a' jelen billnek elfogadása nints veszedelemmel öszveköltve, — és valóban, ö azt maga sem hiszi, — de még is balgatagság-vólna annak elfogadása tsak azért is, ne hogy a' Köznépnek gyanút szolgáltatassunk arra, mintha a' Parlamentum a' Keresztyénséget fel sem venné. Ö a' Zsidókat nem gyűlöli, söt inkább úgy tekintti, mint felvilágosodott, és betsületes embereket, és így kívánságokkal, tsak az Alkotvány fenn tartása tekintetéből ellenkezik. Lord Clifford felszóllította a' Lord Cantzelliariust, mondaná ki véleményét, valjon a' Zsidók egyforma helyhez tetésben vagnak e' a' Catholicusokkal, az az: valjon az első, a' Nagy Britannia i Alkotvány Privilegiumainak elfogadására születtek legyen e'? ha úgy van, akkor éljenek ök is a' Privilegiumokkal. Lord Brougham erre azt felelte, hogy azt a' törvénynek, nem pedig a' jusnak kell elhatározni, és így Ö Felsegének, Zsidó Alattvalói, minden Privilegiumokra, és szabadságokra számot tarthatnak, és azokkal élhetnek is, ha törvény által meghatároztatik.

Azok, kik ezt tagadják, állításaik támogatásokra azt hozták elő, hogy az Országos törvény, a' Zsidókat idegeneknek tekinti, olyanoknak, kik az Alkotványnak megesküdt ellenségei. Ez azonban hibás vélekedés, mert erre nézve világos törvényeink vagnak, mellyek nyilván ellenzik a' kirekesztést. Azt is állították, hogy ha a' Zsidóknak megengedik a' Parlamentbe való lépést, a' törvényhozás többé nem Keresztyéni. Arra azt feleli, hogy a' Catholicusok előtt mind a' két Parlamentalis ház megnyittatott, és még is azolta, változtak e' az Országos törvények az Anglica-na vallásra nézve? A' javallott változások tsak politikai lehetőséget érdekelnek, s az Ország Vallásával semmi közök sints, — egyedül az intolerans kirekesztéseknek, utolsó részletekét akarják a' törvénykönyvből kitörülni. Azt nem hagyhatja észrevétel nélkül, minö kevés biztosságot szereznek ama kirekesztő törvények; tsak azt az egy példát hozza fel, midön Vilkes Ur Isteni Káromlás miatt elítéltetett, még is később Parlamentalis taggá választatván, nem átallotta, mint igaz hívö Keresztyén azt az esküvést letenni, mellyet Shaftesbury és Bolingbroke Urak letettek, noha az egész világ tudta, hogy a' Keresztyén Vallás tanításait olly kevésse hiszi, mint a' Zsidók, kiket éppen ebből az okból, a' Parlamentből, örök időkre ki akarnak zárni. Ö reményli a' billnek elfogadását, a' mi által bebizonyítja a' Ház, hogy a' Keresztyén vallást, szelid, és könyörülvő Szerzöjének értelmében gyakorolja. Gloucester Hertzeg ellene volt a' billnek, azt állítván, hogy a' Zsidók, Frantzia Országban is ki legyenek zárva a' törvényhozástól. Ennek Sussex Hertzeg ellene mondott. Mikor szavazásra került a' dolog, a' bill másodszeri felolvasása mellett, te-

lenlévők 29-en meghatalmazottak 25-en összesen 54-en; ellene pedig, jelenlévők 44-en meghatalmazottak 60-an összesen 104-en és így az olvasás 50 szó több-
séggel elhalasztatott.

A' Felső Háznak Aug. 6-kán tartott Ülésében, Westminster Marquis kijelenté, hogy közelebbi Ülésben a' Zsidók felszabadittatásokról szölli billt, ismét elő fogja terjeszteni.

(Times.) Dom Pedro hivatala megszűnt. Ő nem Királya Portugaliának, 's nem is lehet, úgy felelet teher alá sem eshetik, mint minden politikai tisztviselők, a' Fejedelmet kirévén.

Angoly lapok O'Connell, és Cobbet Urak characterisálásokra, a' régi időből, következő költsönös tisztelkedést hoznak elő. O'Connell, 1828-kán Decemberben Cobbettről ezt mondotta: „Nagyon sajnálom, hogy e' Gyülekezet fülei, annak a' fene vadnak (Cobbetnek) nevezése által, megsértettek. Minden undokságok után, mellyeket a' köz illendőség, belső érzés, jó hír név ellen elkövetett, még egyszer megfordult, hogy felszaggassa azokat a' sebeket, mellyek a' megdöztöült John Bric sorsa miatt estek. A' Cath. Egyesületet, evvel az állattal, úgy fenyegették, mint Isten ostorával. Ha valaki azt hinné ebben a' Gyülésben, hogy ennek a' hazugnak, ennek az eleven Pasquillusnak szavára halgatni kell, akkor elvész minden türelemem. Soha se említették itt többé neve annak a' bestiának, mert embernek nem nevezhetem.“ Ellenben Cobbet 1829 ben Martziusban O'Connellről így szölli: „Három esztendő kellett, hogy O'Connellnek képmutatását, tsalárdságát, szemtelenségét, és politikai hűségtelenségét kitapogassam. Lehetetlen megmondanom, milyen alávaló ember legyen. Egész Irland előtt

lefestem. Ő (O'Connell) épen ollyan bolond, mint gazember, a' mellett nagy színeskedő, nyúl szívű kofa, oktalan, lelkiismeret nélkül való, szemtelen dicselkedő, — szívébe nem is lehet bételni igazán, mert az igazságnak legnagyobb ellensége. Másokat megtsalni, és ebből élni, — ez az ő egész mestersege. De ha a' tekenős béka, mérgét reánk botsátja, akkor nem felelünk zikornyás kifejezésekkel, hanem — botlat. Bártsak közel volna hozzám O'Connell, majd én is úgy felelnék neki. Ő szörnyen vetkezett ellenem, 's nem is botsátok meg neki míg elégtételt nem nyeredek.“

Bonaparte Lutzian, a' Times vádolatjaira, környülállásosan felel. Ez az Ujság tudniillik rossz néven vette, hogy Napoleon familiája közzül egy tag sem jelent meg a' Juliusi innepleskor, a' szobornak felfedezésére, noha még némelylek a' Tsászárságra számot tartanak. Bonap. Lutzian erre ezt felelte: „A' Tsászár Attyafiai kötelesek Frantzia Ország törvényeinek engedelmeskedni, és senki sem esméri kevésbé szándékát annak, ki a' Frantzia Koronáról két ízben lemondott, mint az, ki önn maga javáért, polgári háborút kívánna indítani.“ — A' Globe szerint Thiers Frantzia Miniszter minden nap váratik Londonba.

Sir John Key, mivel a' papíros liferérozást a' Kormány számára átalvette, kéntelen vala a' papíros kereskedők kívánságokra, Parlamentalis helyét felmondani. A' dolog így történt: A' Kormánynak papíros liferensa, tulajdonképen Sir John Key, de ez, az egyezés alatt, egyik testvérét, egy Gloucestershiri könyvárost szúrta a' Contractusba, az ellenőrséget pedig, ugyantsak a' papíros liferérozásban fiának szerezte meg. Ezen alkalommal tehát tsalárdságot követett el: mert mi-

dön fiját, az ellenőri hivatalra Gróf Greynek ajánlotta, ettől megkérdezte, hány esztendősen legyen fia? az Apja azt felelte hogy 18, midőn pedig Gr. Grey az esztendőt kevesellé, Key, a' másik fiáért esedezett a' ki 22-dik esztendőbe lép, 's ez, tsak ugyan, el is nyerte az ellenőrséget, mely szerint az Atya által liferérozott papirosnak tulajdonságát vizsgálhatta: azomban 3 hónap múlva küldt, hogy az ellenőr ugyan az a' 18 esztendősen fiú, kiért Key először esedezett: most tehát már Lifererozónak szerette volna Key, 18 esztendősen fiát látni, de mint olyannak, 21 esztendőt kelle vala elérnie. Az atya tehát újonnan tsalárd-ságához folyamodott, 's egy a' Lifererozó hivatalhoz intézett levélben, fiát 3 esztendővel idősebbnek adta ki, holott a' Matricula szerint, Key, ez előtt tsak 19 esztendővel házasodott meg, tudniillik 1814-ben, — legalább a' Lifererozó Hivatalhoz, erről a' Lambethi Egyháztól bizonyosság levél jött. E' szerint a' Parlamentum nyomosabb vizsgálat alá fogja a' dolgot venni.

Az Alsó Háznak Aug. 6 kán tartott Ülésében, Wallace Ur azt kérdezte, minő esetekben vagyon jussa a' Posta Hivatalnak, leveleket felszakasztani? Ez által azon visszaélésekre kívánta a' Házat figyelmetessé tenni, melyek a' levelek felszakasztásával, és el-sikkasztásával történnek. A' postán módot találtak a' levelek foglalatjoknak megtudására; ez olyan rossz szokás, mely ha megengedtetik, általa a' Postahivatal elveszti a' Publicumnak hitelét, és bizodalját. A' szónok javallatjának támogatására, egy tudósításból több pontokat elolvasott, melyekben az éppen most említett visszaélésekre hivatkozik. Azután több példákat hozott elő; melyekből küld, hogy a' postára adott leveleknek tartalma, a' Gene-

ral postamesternek eszközlése által, a' Kormányhoz jutott, és innen nem lehet kétségbe hozni, a' levélbeli titoknak megsértését. Végre azt nyilatkoztatá, hogy közelebbi Üléskor, az egész Postarendelmény megvizsgálást javallatba fogja hozni.

HELVETZIA.

(Niederheinischer Courier.) Ma Aug. 9-kén néhány ezer főből álló szövetség seregek jelenének meg, a' Szövetség gyülekezettől küldetettve Baselenek kapuja előtt, egy Commiszszarius-sal, ki a' Nagy Tanátsnak délig időt engede, Baselt jószerivel, vagy kényszerítve megszállani. A' Polgárság egy Deputatzió által azt kívánta, éreszeté bé a' Baseli Kormány a' városba a' katonákat. A' feleletről még semmi bizonyos nem tudatik.

BELGIUM.

A' Frantziák Királynéja a' Nemouri Hertzeggel f. h. 2-kán estve Brüsselbe érkezett.

A' Képviselők Kamarája Aug. 3-kán elhatározta, hogy az újonnan született Printznek Keresztelésére, a' Kamara in Corpore megjelenjen. A' Kereszttség Sz. Gúdula templomában történik.

General Desprez, a' Belga Generálstábnak Feje, Aug. 6-kán reggel, szívbeli fájdalomban, — Brüsselben meghalt.

PARMA, PIACENZA,

és Gvastalla Hertzegségek.

A' Pármái Hertzegaszszony Öfelsége, Báró Marschall General Major, ennek tulajdon kérésére, Fő Udvari Mesteri hivatalából le tenni, 's a' helyébe Gróf Bombelles Károlyt val. Kir. Kamarást méltóztatott ki-nevezni.

NÉMET ORSZÁG.

(Müncheni Politikai Ujság.) Landau Aug. 2 kán. Az Esküdtek Törvényszéke (Assissen) előtt most a' híres Perty, Virth, Siebenpfeiffer, és társai ellen. Midőn az Ülés megnyitott, a' Praesidens, a' vádpontokat még egyszer rövideden előadta, azután a' Generál Státus Ügyész, egy beszéddel az Esküdtek felé fordult, mellyben őket arra intette, hogy a' tselekedet, nem pedig a' büntetés felől ítéljenek, mert ez utóbbi a' Törvényszéket illeti. Azután 8 tanúnak neve olvastatott fel. Minékutánna ezek eltávoztak, a' tanúk egyenként halgattattak ki. Legelőbb is a' Pöllnitzzi Commissarius jelent meg, ki az egész Hambachi történetről tudósítást adott. A' várba menetkor, egy Lengyel, egy német, és egy bajor zászló volt a' sokaságnál: a' várnál Dr Hepp tartott először az inneplésnek tzeljáról beszédet, melly szerint Német Ország szerentsétlen állapotján kívánnának segíteni. Azután Virth, és Siebenpfeiffer azt nyilatkoztatták beszédjeikben, hogy Német Ország szomorú sorsának a' Kormányok légyenek okai, — azért is az öszvedarabolás fel nem állhat tovább, és az egyes Státusoknak minél előbb egy egészszé kell olvadniok. A' második tanú Rattinger is, mint vizsgálódó bíró ugyan ezt vallotta, hozzá téven ezen hallott szavakat; „Az utóvilágnak nem szabad reformálni.“ A' többi tanúk között egy tagadta, mintha Virth szidta volna a' Fejedelmeket, de Virth maga ezt igaznak vallá. A' többiek vallomások kevésbbé volt fontos: a' 9 dik tanú azt mondta, hogy midőn Grosze a' Vormsi lázzadást meghallá, társait serkentette, fegyverkeznének fel, személyeknek, és vagyionjoknak óltalmazására. Következendő napon más 20 tanúk vételek elő. Ezen alkalommal Golsen

Ügyész, Siebenpfeiffer, és Hochdörfer, azt kívánták meghatároztatni, hogy felszólítás fegyverre, nem történt légyen, a' mit ugyan a' tanúk is tagadtak, de még is egy, azt vallá, hogy Virth a' Hambachivárban átkot kiáltott a' 54. Fejedelemre, hozzátéven, hogy 20 lelkes férjfiú képes volna, Német Országot a' Fejedelmektől megszabadítani. Továbbá Siebenpfeiffer nagyon magasztalta az Ejszakamerikai Átkotványt, 's felszólította a' Nemeteket, hogy magoknak hasonló szerentsét eszközöljenek. Egytanúnak vallomása szerint, Grosze a' Fejedelmek thronjait Nagyapó székeknak, Koronáikat pedig, hálósapkáknak nevezte. Az ülés harmadfel órakor eloszlott.

PORTUGALLIA.

(Times.) II-dik Donna Mariának meg van alapítva hatalma, és tekintete Lisbonában, a' midőn Jul. 24 kén magoktól a' Portugallusoktól, minden idegen katonák hozzájárulások nélkül proclamáltatott. Jul. 25 kán Terceira Hertzeg (Villafior) Setubáiból kiindulván, Telles Jordaoval együttközött, ennek seregét megverte, ámbar Dom Pedro serege csak 1500 rendes katonákból, Dom Miguel hada pedig 6000 emberből állott, 's maga a' vezér is Jordao — elesett. Ezt megértvén Cadaval Hertzeg, és Dom Miguel többi Miniszterei elhatározzák a' fő várost odahagyni, a' mi következő éjjel meg is történt a' midőn 4000 emberrel éjszak felé vonultak. Mikor Jul. 24-kén reggel a' lakosok megtudták elmeneteleket, magok tüzték ki Donna Mária zászlóját, illendő szertartással. Azután első lépések az volt, hogy a' tömlőtöket megnyitották, 's a' számos foglyokat kiszabadították. Ugyan akkor vétetett észre

zászlója Villaflornak is, a' ki már délután kiszállott, 's a' Királyné nevében örömkiallások, és ágyúdorrogások között, Proclamatiót hirdettetett. 25-kén már egész Lisboa tsendességben volt, 's ha tekintetbe veszi az ember a' nagy változást, mellyen keresztül kelle mennie, azt lehet mondani, nem sok kitsapongás mellett. Miután ez az örvendetes hír 26 kán érkezett Oportóba, Dom Pedro mindjárt a' következő éjjel da Foz kastélyból, egy gözhajó ormán Lisboa felé vezetett, Gróf Saldanhára bízván a' polgári, és Katonai dolgokra való felügyelést. Jul. 27-kéig Marsall Bormont még nem kezdett újabb ostromhoz, 's úgy hiszik, — nem is fog többé.

Minekutánna Lisbonából, Dom Miguel Kormányzó eltávoztak, 5000 többnyire politikai vétkekért fogságba esett személyek szabadítottak ki a' tömlözőkből. A' lakosoknak egy része önnő szántából fogott fegyvert, 's Nemzeti Gárdát állított, még mincelötte Napiernek, vagy Villaflornak csak egyetlen egy katonája is megjelent volna.

Egy Angoly Courier Aug. 3 ról azt a' hírt hozta, hogy Marsall Bormont fő vezéri hivataláról lemondott, 's a' Douro déli partja felé vontamagát. Most egyszerre kitűzettek Lisboa magasabb helyein Donna Mária kéfejer zászlói. Ágyú ropogások jelentették a' Tájó partján fekvő várakból, hogy a' főváros példáját azoknak örízetei is követik; mellyre az idegen nemzetek Tajón fekvő hajóiról köszöntő ágyúlövések feleltek. Illy örvendező jeladások alatt ment be Hg Villaflor seregével Lisbonába. Mihelyt ez megeseett, felbontották a' frantzia és ánglus Admirálok petsét alatt tartott parantsóataikat, mellyek hozzájuk olly meghagyással küldettek volt előre, hogy ma-

gokat Lisboa megvétele esetére Dom Pedro serege által, azokhoz tartásák. — E' szerént tehát nyilván kijelentették a' Frantzia és Angol Kormányzések nevekben, hogy minekutánna Lisboa önként kifüggesztette Donna Mária zászlóját, a' két hatalmasságok nem fogják megengedni, hogy Dom Miguel a' fővárost újra elfoglalja, és arra az esetre ha Miguelisták közelítnének a' fővároshoz; frantzia és ánglus hadi seregek fognának a' szárazra segítségűt kiszállani.

Oportó megvételét Jul. 25-kére határozta volt Bourmon General, előre kimondván, hogy ő az nap Oportóban fogna ebédelni. Nem maga személyesen vezérelte ugyan az ostromló sereget: de minden az ő rendelése szerént történt. Kemény viaskodás és sok vérontás után, tsakugyan visszaverettek a' megszállók; 1400 embert vesztvén; a' több ízbeli megtámadás alatt, melly napon a' Pedristák is 700 embert vesztettek.

Mind a' Miniszteriális, mind a' liberális Angoly lapok szeretnék, ha Dom Pedro lemondaná Portugallia igazgatásáról, inkább ajánlanák Palmella Hertzeget. A' Globe szerint, mivel Donna Mária Isabella, betegesen fekszik Coimbrában, ideig, a' Kormány Donna Mária d' Assumpção Infantinnra fog bízattatni, a' Portugalliai Charta 12-dik törvényzikkelyéhez képeest. A' Régensnének, Miniszteriuma, és Conseilja, ekkeppen fog elrendeltetni: Gr. Saldanha, Hádi, Francisco Lourenço (völt Oportói Cantzellarius) belső, és Justiz, Margiochi Oberster, Finanz, Marquis Valenzá tengeri Miniszterek lezendek.

(Journal de Paris.) Dom Pedro Jul. 28 kán Lisbonába érkezett, 's ezt Donna Mária nevében elfoglat-

ta. Dom Miguel Kormányja, Torres Vedrásba vonult, hol Cadaval Hertzeg 6000 főből álló hív katonákat öszvegyűjtött.

A' Párisi Ujságok, különböző véleményyt, és vizsgálatot tesznek Lisbona bevétele után a' Portugalliai ügynök lehetséges kimenetelére nézve, 's az Oppositionalis lapok irígy szemmel néznek Angliára, mellynek befolyása a' Pyreneumi félszigeten, újabban megerősödött. A' Temps a' többek között így szól: Dom Miguel meggyőztetésével, még nints vége a' dolognak: magok a' Portugalusok kevés részt vettek a' háborúban: öök elfogadják megszabadulásokat, a' nélkül hogy magok akarnák. A' sok külföldiek, kikből állott a' megszabadító sereg, az ellenkező pártoskodások, melyeket a' győzelem surlódásba fog hozni, a' Nemzet kedvét a' megígért szabadsághoz, és az ifjú Királynéhoz, gyengítették. Dom Pedrót olly kevéssé szeretik Portugalliában, mint Braziliában. Saldanha, kire seregét csak kéntelenségből bízta, elébb gondolkozik Köztársaságról, mint Constitutionalis Monarchiáról, és szolgálatjának megjutalmazásául, szabadabb Alkotványt fog kívánni, mint az Ország békességére megkívántató, — azomban Dom Pedrót talán semmilyet sem szándékozik adni. Mi lesz ennek vége, leginkább Angliától függ, mert Anglia vette bé Lisbonát, az Admirál Angoly születésű, úgy szinte Palmellát is annak kell tekinteni; és a' Regenség egészen Nagy Britanniának akarata szerint választatik, és fog igazgatni. Az alatt, mig hív Szövetségünk, a' Pyrenäumi félszigetet maga számára bátorságban helyheztetni, az a' kérdés, minő hasznot húz a' győzelemből Frantzia Ország? Talán Familiai szövetség van plánumban? avvagy

lehetséges e' az? A' jelen környürlások között, a' győzelem minden esetre felszámíthatatlan hasznot hajt Portugalliának!

B É T S.

A' Prágai Ujságlevél írja Aug. 16-kán, hogy Ö Felségének a' Tsászárnak egészsége, Theréziavárosi tudósítás szerint, annyira helyre állott, hogy Aug. 16 kán Tsehország fővárosába Prágába onnan el fogott indulni.

Ugyantsak Theréziavárosi tudósításból tudjuk, hogy a' Tsászár és Tsászárné Ö Felségek és Ö Felsége a' Burkus Király Aug. 14-kén ottan együtt voltak, 's együtt ebédeltek. Ö Felsége a' Prusssziai Király estve tért vissza Teplitzbe.

M A G Y A R O R S Z Á G.

Po'sony Augustus 16-kán. A' f. h. 13-dikántartott 85 dik Országos Ülésben, a' legközelebbi lapjainkban említett III-ik Urbariális tizkely 4 dik §-ban folytatólag meghatározatott: hogy a' Földes Úr, ott, hol széles kiterjedésű erdősegeiben az erdőrend veszedelmeztetése nélkül építéshez való fákat is adhat el, köteles jobbágyainak, szarufáknak való 's ólakhoz szükséges fákat folyó árron szolgáltatni; ott hol a' Lelki Pásztorok és Oskola Tanítók akár a' régi szokás, akár az Urasággal kötött világos egyezésnél fogva mind eddig szabad fahasználással bírtak, az ezentúl is épségben megtartatik. A' 86-dik Ülésben a' makkoltatást tárgyazó pont véteték tanátskozás alá, 's szavak többségével meghatározatott: hogy a' jobbágyoknak az uradalmi erdőben való makkoltatás, tulajdon szükségekre, de nem kereskedésre, és tsupán az illető Község határában, egy egy darabtól 6 krajtzárjával oltsóbban adatassék ált, mint az idegeneknek. A' Temes,

Torontál és Krassó Vármegyékben lakó jobbágyok, az eddigi szokáshoz képest, minden nagyobb darabtól 6 kr., a' kisebbektől 5 kr.; alsó Tóth Országban pedig a' nagyobbaktól 12 kr., a' középektől 9 kr., a' legkisebbektől 6 krajtzárt fognak fizetni; az eltitkolás esetében, minden alattomosán behajtott 's a' meghatározott számot haladó darabtól, kétszeres taksát fizetendők. Az 5 dik pont azt állapítja meg; hogy a' jobbágyok, ezen jótéteményeken kívül, sem a' határjokban, sem az azon kívül fekvő erdőségeken, semmiféle más követeléseket nem formálhatnak, úgy szintén, hogy a' Földes Úr nem köteles fát akár edény készítés, akár pálinka égetés vagy kereskedés végett adni; 's végezetre, hogy a' makkoltatási juss, 's a' gubitsok öszveszedése, a' Földes Úr szabad rendelkezéséről függ.

N. Várad. Ns. Bihar Vármegye Rendei Aug. két első napjain tartották N. Méltós. Gróf Zichy Ferentz Főispány Úr előlülése alatt köz: 's egyszersmind tisztújító gyűléseket, melly szerint az újonnan választott fiztikar ez:

Első Alispány Érkeserüi Fráter Mihály, második Stacho Károly. Táblabírák fizetéssel Miskoltzi Lajos, Szilágyi Lajos, Jakabffy Lázár, Beliczay Miksa. Főjegyző Hodossy Miklós; aljegyzők: Kis Károly, Bagossy Lajos, Házi főadószedő: Érkeserüi Fráter Gáspár. Hadi főadószedő: Hrabovszky Adalbert. Főügyvéd: Budaházy Antal: alügyv. Ercsey Zsigmond, Servánszky Lajos. Számvevő: Oláh Mátyás. Levéltárnok: Jakab Mihály; allevéltárnok: Jakab Sándor. Főorvosok: Lonovits Imre, Gombos Dániel. Földmérők: Hermán Miksa, Szász Jó'sef, Nádasdy Jó-

'sef és Kurucz János. Hadnagy: Duholotzky Gábor. — Nagy-Várad i járásban főszolgabíró: Thurzó János; alszbírák: Tokody Imre, Reviczky László; tisztbeli alszbíró: Kazinczy Victor. Adószedő: Géczy Jó'sef. Esküttek: Sulyok Jó'sef, Bige Jakab, Szacsvay György, Nagy Jó'sef. Biztos: Komlósy Pál. — Sárrethi járásban főszolgabíró: Nadányi László; alszbírák: Reviczky Menyhért, Miskolczy Károly. Adószedő: Török István. Esküttek: Derzsi Antal, Muraközy Gábor, Gázy János. Biztos: Kovács István. — Érmelléki járásban főszolgabíró: Csanády Ferentz; alszbírák: Lakatos Aloiz, Fráter Elek, Dobozy István. Aladószedő: Fráter Tamás. Esküttek: Fráter Adalbert, Banyai Menyhért, Fényes Jó'sef, Bige Imre. Biztos: Szele György. — Szalontai járásban főszolgabíró: Sánta György; alszbírák: Lakatos Benedek, Gácsi László, Kovács Imre. Adószedő: Szerdahelyi Imre. Esküttek: Ambrus János, Sisáry Lajos, Sugó Jó'sef, Nadányi Ferentz. Biztos: Szilágyi Balint. — Belényesi járásban főszolgabíró: Sz. Iványi Szentiványi Lajos; alszbírák: Farkas György, Csoika Antal. Aladószedő: Borbola Antal. Esküttek: Vincze Péter, Tokody István, Stephanovits Lajos. Szabó Jó'sef.

A' Pénz folyamat Augustus' 19 dikén; közép ár: —
 A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 94 7/16
 Az 1820-beli sorsosok: 196
 Az 1821-beli hasonlók: —
 Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 54 for. keltek, mind Conv.
 Bank-Aktziák keltek 1219 1/6 for. ton
 Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó Marton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)